

Universitätsbibliothek Paderborn

**Propositio Per Reverendvm Et Insigne Capitvlum,
uniuersumq[ue] Clerum: Necnon alma[m] Vniuersitatem
generalis Studij inclytæ Ciuitatis Agrippinae Coloniae,
pronunciata & exhibita Venerabili Clero ...**

Gropper, Johann

Coloniae, M.D.XLIIII.

VD16 K 1792

urn:nbn:de:hbz:466:1-34989

Th. 1440 a.

- 1
1. Caroli V edictum v. novatores. Worms 1521
 2. —— Capitula dii Colunm des
Card. Rich. Lanuza blsber C. 1544,
 3. Capitul deibissilica del Capitul zu C. 1544.
 4. Das Palb. von unsel. Ira f. by dypf, die
Pardiculan velyz jutte, mit
deren entwurf.
 5. Appellatio coloniensium in C. Relig. 44
 6. del Capitul zu Ira fab. spf. 25 Oct. 44.
 7. Citates Imperatoris v. Archiep. Col. 45
 8. Appellatio Archiepisc.
 9. Citatio Curiae Rom. v. Archieps.
 10. Responsio cleri Col v. appel. Archip.
 11. Carls V. Disp. brud. f. d. Col.
 12. Jo Cocklaens ad Capit. col. 1. Aug 45.
 13. Herm Archiep. ad Wormatenses
 14. idem ad Imp. Carolum V.
 14. Cocklaens pro Roffensi et Thoma
 15. Capitul zu C. vnu Ira d. d. dypf. 8 Nov 45
 16. Das Palb. zu d. Pfalzpf. d. d. d. d. d.
17 Nov 45

Die alte Nummerierung ist falsch.

Insgesamt 30 Stücke!

St. Michael, Bonn
April 1957

17. dat Decr. capitolij C. pro. h. R. id
zynne den herten L. v. 7 Dec. 45

18. Sermonica Nuntii ap. pro
Capitulo V. decasum.

19. Papmaelius ab Iovi nullius
propositi van das Decr. capitolij
nudt den R. Oratius.

7
inkludat fehlt!
mit Holzdrucke von
H. S. n. gleich
heute Impressum.

PROPOSITIO PER REVERENDVM ET

insigne Capitulum Ecclesiæ Metropolitanæ, cunctumq; reliquū Cle-
rum, necnon Magnificum Dñm Rectorem, & almā Vniuersita-
tem generalis Studij Ciuitatis Coloniensis, erga Venerabi-
lem Clerum Dicecesanum, octauo Nouembbris facta.

*T uos Reuerendi Patres Abbates, uosq; uenerādi domini
Dēcani tam Collegiales, q; Rurales, cæteriq; qui Eccles-
iarum, Monasteriorum, & piorum locorū per Diœcēsim
extra ciuitatem Colonien. constitutorum nomine, præsentes
adestis, causam uocationis uestræ ad præsentem diem & lo-
cum intelligatis, rem brevibus accipite.*

*Biennium nunc agitur, quod inter Reuerendiss. in Christo Patrem &
dominum nostrum, dominum Hermannum, sanctæ Colonensis Ecclesiæ
Archiepiscopum, Principem Electorem &c. dominum nostrum gratio-
sissimum ex una, & inter nos ex alia partibus, nō leuis dissensionis materia,
hinc primum suborta est, quod Celsitudo sua Reuerendiss. Martinū Buce-
rum, Catholicae Ecclesiæ desertorem, aliosque similis farince homines, in
hanc Diœcēsim acciuit, atque etiam uerbi ministerio, & Ecclesiasticæ
administrationi, nobis fortiter reclamantibus, ordinarijsque Parochis, et
Ecclesiarum Curatis inuitis, præficiendos duxit. Qui quo minus quales es-
sent ignoraretur, aeditis quoque scriptis testati sunt, quā minime catholicā,
pacificā, et modestā doctrinā profiteretur, ut inter cætera indicat, libellus
Buceri, qui inscribitur: Was in namen des heiligen Euangelijs je-
gündt zu Bonn im Stift Cöln gepredigt wirdt. Contra quem Ius-
ditum Cleri & Vniuersitatis aeditum est. Et alter libellus sub nomine Io-
annis Meynertz hagen pseudoecclesiastæ apud Bonnam euulgatus, præfe-
rens titulum: Des Christlichen Bürgers handtbüchlin etc. Qui qd
doceat, Elenchus impietatum, & blasphemiarum, seditionorumque dogma-
tum inde excerptorum, quem prælegi uobis iubemus, satis ostendit.*

*Deinde dissensionem auxit, quod idem Reuerendiss. dominus noster his
non contentus, quendam præterea librum, ueluti suum & a se meditat um,
tametsi per memoratos uiros desertores compositum, aeneis typis exaudi, im-
pressumque suo nomine & insignijs Episcopali bus prepositis, spargi, atque
adeo publicari fecit, hanc inscriptionem habentem: Von Gottes gnadē*

vnsers Hermans Erzbischoffs zu Cöln vnd Churfürsten einfältigs bedencken/waruss ein Christliche in dem wort Gots ge grundte Reformation/bey denen so vnser Seelsorge befolhē anzürichten sey/etc. Librū quidē cisdē pene per oīa uitij, qibus supes riores(hoc est erroribus suorū autorū, qui ipsum cōgesserūt) undiq; scaten tem. Quemadmodum ex nostro Catholico Antididagmate, germanice inscripto: *Vnser Christlicher vnd Catholischer Gegenbericht.*
liquido uidere est.

Cum itaque nostri officij fore simus arbitrati, modis omnibus prospicere & cauere, ne hæc sancta & insignis Ecclesia & Dioecesis Colonensis (quæ Catholicam fidem & Religionem a viris apostolicis prædicatam et acceptam, & continua Episcoporum successione, quasi per manus traditā in hæc usque tempora illabefactatam seruauit) ulla labe impurioris doctrinae aspergatur, seu in exitiale schisma deuergat, memoratum Reuerendiss. dominum nostrum creberrime, cum priuatim tū publice sumus obtestati. Primum ut improbatos illos Cōcionatores, duximus Apostolicos, Ecclesiastici cosque Canones accersitos, & Ecclesijs in ordinariorum Parochorum iniuriam admotos & impositos, remoueret. Deinde ut & librum illum suum obtensæ Reformationis supprimeret. Offerentes interim nos uel Reformationem Reuerendiss. suæ Celsitudinis, superioribus annis in Cōcilio Provinciali æditam, uel aliam quæ tamen canonice & legittime ad regulā Ecclesiasticam conciliariter institueretur libenter accepturos.

Dū hæc agimus, summus Pontifex, sacratissimusque Cæsar nos per sua diplomata, quorum autographa in medio uidetis, semel atq; iterum in officio confirmarunt, atq; etiam serio & districte mandarunt, ut nendum nos in præscilla uera & Catholica Religione nostra constantes & immobiles permaneremus, sed & apud omnes qui nobis ulla ratione cōiuncti essent, idē ut faciant, diligenter curaremus.

Horum itaq; summorum Principum autoritate communiti, quod cœpimus apud Reuerendiss. dominum nostrum, maiore cōcepta spe, sedulo ac maxima cum diligentia sumus prosequuti.

Verū prohdolor hac tāta nostra diligētia adeo nihil profecimus, ut & petendo, & interpellādo rem deteriore potius q̄ meliore fecisse videamur, rebus indies in deterius labentibus, & malo subinde latius serpente.

Existimantes itaque non diutius ad ista tam grauia nobis esse conniuendū, nisi tamen autam & Catholicam fidem & Ecclesiā Dei deseruisse, Apostolicæ Sedis obediētia excidisse, & sacratiss. Cæsarī mādata contēpsisse censeri uelimus. Tandē extrema prorsus necessitate adacti, ex compluribus iustissimis & aequissimis causis, iure diuino pariter & humano iustificatis, ad utramq; summam potestatem Ecclesiasticam & secularem prouocauimus. Quemadmodum ex instrumēto Appellationis, quod uobis quoque praegetur, intelligetis.

Iam tametsi bona adhuc spes quū prouocaremus nos temuerit, Reuerēdis. dominū nostrū libello Appellationis nostræ, mature (ut par erat) considerato, consilia sua mutaturū, nihilominus tamen quod non sine ingenti animorum merore referimus, tale responsum ad insinuationem Appellationis eiusmodi a sua Reuerendiss. Celsitudine retulimus, ut nisi eandem Appellationem nostram apud summum Catholicae & Vniuersalis Ecclesiae Pontificem & supremum eius aduocatum Cæsarē legitime prosequamur, actū plane de ista insigni Ecclesia Coloniensi merito uideatur.

Ergo cum apud nos hoc facere constitutum sit, nisi tamen Reuerendiss. dominus noster mentem suam commutet in meliorem sententiam. Idcirco in primis uos, uestraque Capitula & Couentus, ac pias domos, Pastores quoque intra singulos Decanatus uestros rurales cōstitutos, ut nobiscum unius eiusdemque Ecclesiae & Diœceseos membra, nomine Cæsareæ Maiest. domini nostri clementissimi uigore Imperialis mandati nobis super hoc facti in domino requirimus & monemus, ne ullis suasionibus, monitis, seu tussis, s̄aepē memorati Reuerēdis. domini nostri, seu cuiuscūque alterius, qua cunctis authoritate prædicti, sinatis uos a uera prisca Christiana & Catholica fide & Religione nostra, ac pijs, ac laudabilibus cæremonijs, & moribus, cultuq; diuino hacenus in sacro sancta Ecclesia Dei laudabiliter frequentato illa ratione diuelli. Nece permittatis aliquid aduersus eiusmos di nostram ueram & antiquam Religionem, Cæremonias & diuinum cultum hacenus in Catholica Ecclesia obseruatū quouismodo nouari seu attestari. Quin potius ut una nobiscum in commemorata fide & Religione Catholica, usque ad aliam oecumenicam Concilij generalis, seu præfatae Cæsareæ Maiest. & Catholicorum Imperij Ordinum communi Consilio aedendam Ordinationem constantes & immobiles perseueretis.

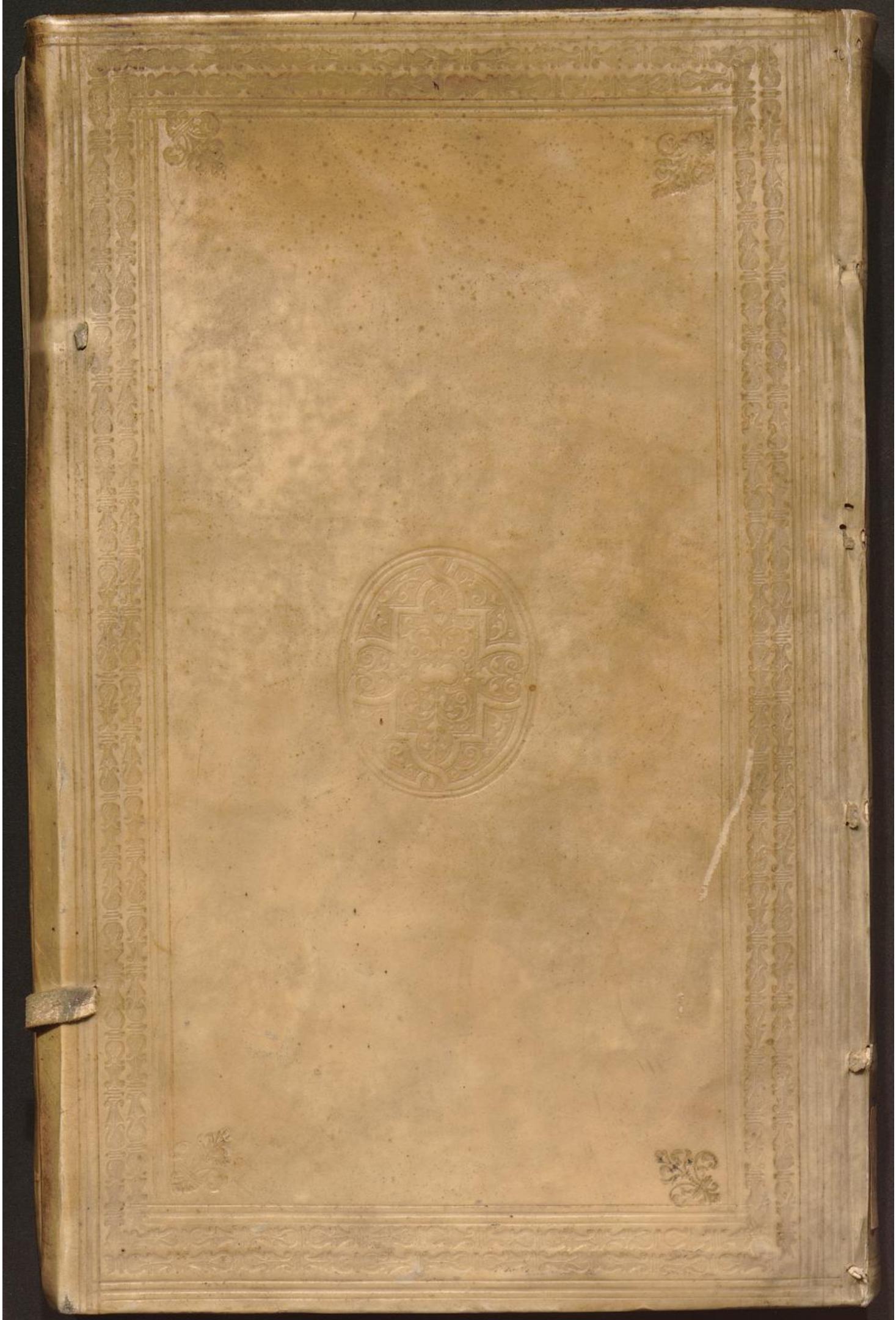
*Et si quid in uestris Ecclesiis iam forsitan præpropere & inconsiderate nos
uatum fuerit, id pro uestra uirili tolli, & in statum pristinum, hoc est, Ca
tholicum, reduci faciatis & procuretis.*

*Secundo, cū hæc Religionis nostræ sacro sanctæ causa, sit omnibus Chris
tianis communis, & præsertim uos & Ecclesiæ uestras non minus quam
nos contingat, sitisque proinde corā Deo obstricti & obligati, Ecclesiæ Ca
tholicæ unitatem usque ad sanguinem nobiscum defendere. Idcirco uos &
Ecclesiæ, Monasteria, & piæ domos seu Conuentus, quorum nomine ada
estis: Pastores quoque intra uestros Decanatus constitutos, in Domino ad
hortatos & requisitos uolumus, uti quoque serio hortamur & requiri mus,
ut memoratæ Appellationi nostræ ueluti sana membra unius eiusdemque
corporis decet adhærcatis, eamque nobiscum donec Reuerendiss. dominus
noster ea grauamina ob quæ appellatum est, sustulerit legitime prosequam
ni, ad Dei optimi maximi honorem, & suæ Ecclesiæ, pretioso sanguine fia
lij sui Domini nostri Iesu Christi comparatæ, nostræ matris, defensionem,
& communis Ecclesiastici Ordinis & Status conseruationem.*

*Hoc quoque speciatim a uobis poscimus, ut hanc propositionem nostram
uestris Capitulis, Conuentibus, piæ domibus, & Pastoribus, intra commes
moratos Decanatus, per uniuersam Diœcesim consistentes, fideliter & di
ligenter exponatis, & curctis ut intra dies quindecim, aut ad summum uia
ginti, singula Capitula, Conuentus, piæ domus, & Pastores, publica In
strumenta sue factæ adhæsionis, nobis huc mittere non prætermittant.*

*Denique uos & Capitula, Conuentusque & piæ domos, quarum nomine
huc uenistis, ac Pastores commemoratos in Domino commone facimus, ut
singuli suis officijs Ecclesiasticis, quibus destinati sunt, diligenter incum
bant, utque ubique curretur, quo uerbum Dei, & sacro sancta Sacramenta, pu
re & sincere, secundum Apostolicam & Catholicam traditionem admi
nistrentur. Adhæc, ut Canonicae preces & laudes Deo, sedulo pie & reli
giose reddantur: denique ut mores & uita omnium ad Dominica præcepta
& Apostolicam & Ecclesiasticam regulam corrigitur, emendenturque. Certe hæc si fiant, ut eas fieri est necesse, tum obtinente ueritate & Tra
ditione Catholicæ quicquid aliter se habet & ueritatem simulat, insuperab
il statui ueritatis obiectum, facile arguetur, & per se cadet. Et quibus nūc*

obsequiis administratum officium, & uitam contaminatorem, omnia cuius
suo Dei iudicio aduersantur, tum pie colentibus & diligenteribus Deum (ut
Apostolus testatur) cooperabuntur in bonum. Si enim (ut idem alibi ait)
nos ipsos dijudicaremus, non utique iudicaremur. Et (ut Apostolici ordinis
culmen inquit) Quis est qui nobis noceat, si boni amulatores fuerimus?
Quales nos faciat & perficiat qui dat uelle & perficere pro
sua bona voluntate, Christus Iesus Dominus noster,
benedictus in secula seculorum.
Amen.

A
189

Th
1440a